

Arrest

nr. 333 761 van 3 oktober 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. SIMONE
Stanleystraat 62
1180 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 4 april 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 maart 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat I. SIMONE.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Nigeriaanse nationaliteit te beschikken en tot de Benin-etnie te behoren. U bent christen. U werd geboren op 10 juni 1990, in Benin City. U heeft uw vader nooit gekend, uw moeder werd ziek en overleed in 2002. Tot haar overlijden woonde u met uw broer samen met uw moeder, in het huis van uw grootmoeder in Benin City. U heeft een oudere broer V., en een zus Jo.. Zowel uw broer als uw zus verblijven momenteel in het VK, u heeft met hen beiden contact. Tot uw vertrek in Nigeria werkte u als verkoper in een supermarkt en was u ook kleermaker.

Na het overlijden van uw moeder op 20 oktober 2002, bleef u met uw broer over. U ging toen door een erg zware periode, en had het erg moeilijk om vrienden te maken.

In 2003 leerde u een jongen uit de straat kennen waar u met uw broer was gaan wonen, J.. Jullie werden vrienden en u kon bij hem terecht wanneer u gezelschap nodig had, hij luisterde naar u en stelde u op uw gemak. Na een tijdje merkte u dat u graag bij hem was, en dat u dat gevoel bij niemand op die manier had. In 2006 kreeg u door dat er zich gevoelens begonnen te ontwikkelen, u kwam met een probleem bij hem en voelde dat hij er voor u was op dat moment.

Rond kerstmis 2014 veranderde uw gevoelens voor J. – uw broer en u vierden geen Kerstmis samen – nam hij u mee naar een feestje, bezochten jullie wat mensen. Hij zei dat hij hoopte dat u zich beter voelde, en hij verzekerde u dat hij er altijd voor u zou zijn. Op een moment begin 2016, was u met J. bij hem thuis en besloot u om er voor te gaan. U kuste hem, hij trok niet weg en nadat jullie een tijdje kusten kwam J.' vriendin, M. binnen. J. probeerde haar uit te leggen dat het niet was wat zij dacht dat het was, maar u wist toen al dat het rondverteld ging worden.

Op dezelfde dag vertelde u uw broer wat er gebeurd was. Twee weken later kwam J.' vader langs, u was op dat moment niet thuis, maar hij vertelde uw broer dat hij u zou aanpakken. U kon vanaf uitgekomen was dat jullie gekust hadden nog moeilijk buiten huis gaan, de relatie met J. kon niet meer voortbestaan zoals u jullie het kenden, jullie verbraken het contact. U werd daarna door de gemeenschap uitgesloten, mensen verafschuwden u, mensen wouden niet dat u in de buurt van hun kinderen kwam, er werd gezegd dat u verantwoordelijk was voor uw moeders dood. J.' vader wilde dat u gearresteerd werd, hij diende een klacht in bij de politie en er kwamen agenten langs op een moment dat u niet thuis was. Nadat de politie voor de tweede keer bij uw broer was langsgesproken, besliste u dat u Nigeria zou verlaten.

U verliet Nigeria in juni 2016. U reisde via Niger en Libië naar Italië, waar u toekwam op 1 juli 2016. Van daar reisde u door naar Frankrijk, en op 12 september 2016 diende u daar een verzoek om internationale bescherming in, op 20 juli 2017 werd uw verzoek geweigerd. U kwam toe in België op 1 augustus 2018, op 2 september 2022 diende u een verzoek om internationale bescherming in in Brussel.

Bij terugkeer naar Nigeria vreest u naar de gevangenis te moeten en dat uw leven in gevaar is omdat de vader van J. u bedreigde.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: een attest van 'Association En Tous Genres' (1); een kopie van het paspoort van uw broer (2); een document van Affinity Water UK (3); een kopie van uw paspoort (4); een attest van uw asielaanvraag in Frankrijk (5).

Conform artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet werd een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op 19 februari 2025 aangetekend aan u verzonden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Uw vluchtmotieven kunnen immers niet geloofwaardig worden geacht.

U verklaarde dat u de Nigeriaanse nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u biseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert biseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U blijft hier in gebreke. Er wordt bijgevolg ook geen geloof gehecht aan de problemen die zogenaamd ontstonden, nadat uw seksuele oriëntatie in Nigeria kenbaar werd in de gemeenschap.

In de eerste plaats dient opgemerkt te worden dat de verklaringen die u aflegde bij de DVZ op 3 februari 2023 niet overeen komen met wat u bij het CGVS vertelde op 31 oktober 2024. Bij de DVZ

verklaarde u het volgende: "Ik had een seksuele relatie van 1 jaar in 2012 en iedereen kwam dit te weten. Dus ik werd gezocht door de overheid, ze wilden me arresteren. Ik sprak nooit over de relatie tot een vriend, O.F., ons samen zag aan het einde van 2016." (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Er valt hierbij op dat er iets niet klopt aan uw tijdsaanduidingen: Indien u in 2012 een relatie van een jaar had, en betraapt werd in 2016, dan is de relatie ofwel later gestart ofwel was de relatie in 2016 al ongeveer 4 jaar aan de gang. Dat terzijde, verklaarde u bij het CGVS dat u met een vriend, J., al kussend betraapt werd door zijn vriendin M. (CGVS, p. 13, p. 22). U verklaart later tijdens het onderhoud uitdrukkelijk dat u nooit seksuele betrekkingen had met een man of vrouw (CGVS, p. 22). Verder verklaarde u bij de DVZ dat u onmiddellijk nadat jullie betraapt werden, Nigeria verliet (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Bij het CGVS verklaarde u dat de kus met J. begin 2016 plaatsvond (CGVS, p. 24) en dat u Nigeria verliet in juni 2016 (CGVS, p. 14). U geconfronteerd met de verschillen tussen uw verklaringen, geeft u aan niet te weten hoe het komt dat het bij de DVZ zo is neergeschreven (CGVS, p. 26) en verklaart u ook dat u een F. kent, maar dat deze achternaam u niets zegt. **Dit is geen afdoende verklaring voor de uitermate grote verschillen tussen uw verklaringen, zeker omdat het gaat over zaken die tot de kern van uw asielrelaas behoren.**

Daarnaast weten uw verklaringen wat betreft de bewustwording van uw seksuele oriëntatie niet te overtuigen: ze zijn niet doorleefd, vaag en oppervlakkig. U tijdens uw onderhoud bij het CGVS gevraagd naar hoe u ontdekte dat u zich aangetrokken voelde tot mannen, begon u onmiddellijk over de feiten te vertellen waarna u Nigeria zou hebben moeten verlaten (CGVS, p. 13, p. 14). U leerde J. kennen in 2003 (CGVS, p. 15), na het overlijden van uw moeder. U verklaart verder dat u vanaf ongeveer 2006 iets voor J. voelde (CGVS, p. 15), maar maakt dit heel weinig concreet. U geeft ook aan dat hij de eerste persoon was waar u ooit zo'n gevoelens voor ontwikkelde (CGVS, p. 16). Uit uw verklaringen blijkt dat u uw aantrekking tot J. heel sterk linkte aan het feit dat hij er voor u was op een moment dat er niemand anders voor u was (CGVS, p. 13, 15, 16, 18, 19). Dit kan uiteraard gevoelens opwekken maar u slaagt er niet in om dit aannemelijk te maken tijdens het onderhoud bij het CGVS. In de eerste plaats valt op dat er een erg lange periode zit tussen het moment dat u verklaart dat u gevoelens voor J. begon te krijgen, en het moment dat u hem kuste. Dit is mogelijk, het CGVS erkent dat het kan dat een persoon erg lang gevoelens onderdrukt voordat hij er naar handelt, maar het is wel frappant dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u hier tijdens die negen jaar veel over nagedacht heeft. In een homofob land als Nigeria, zou van u verwacht worden dat u mentaal toch een door een bepaald proces zou gaan indien u van uzelf ontdekte dat u gevoelens kreeg voor iemand van hetzelfde geslacht.

U verklaart dat u in 2006 gevoelens voor J. begon te ontwikkelen (CGVS, p. 15). U gevraagd om het verder uit te leggen verklaart u dat u met een probleem bij hem kwam, dat hij u zei dat u zich geen zorgen moest maken, dat hij er voor u was op dat moment en dat u ook voelde dat hij er voor u was (CGVS, p. 15). U er attent op gemaakt dat u hem in 2016 kuste, en gevraagd of u al negen jaar gevoelens voor hem had verklaart u dat het een soort likeness was, dat hij iets had wat anderen niet hadden, dat u hem vaak wou zien en dat u genoot van zijn gezelschap (CGVS, p.15) . U gevraagd wanneer er voor u iets veranderde, verklaarde u dat het rond Kerstmis was, voor 2015. U gevraagd om het uit te leggen, verklaart u dat hij u meenam naar een feestje en dat hij u duidelijk maakte dat hij het belangrijk vond dat u zich goed voelde, en dat hij u verzekerde dat u moest onthouden dat hij er altijd voor u ging zijn (CGVS, p. 16). U gevraagd hoe u wist dat het voor u anders was verklaart u dat u zich bij andere mensen nooit zo voelde, dat u bij hem erg gelukkig was, dat u bij iemand was waar u gewoon aan was (CGVS, p. 16). Uit uw verklaringen blijkt dat u zich op zijn gemak bij u voelde, dat u gelukkig bij hem was, dat u van hem voelde dat hij er voor u was. Ondanks het feit dat u verschillende malen de kans kreeg om uzelf meer in detail uit te leggen, geeft u nergens blijk van een proces dat u doormaakte nadat u van uzelf vaststelde dat u gevoelens voor J. kreeg. Uw verklaringen blijven steeds oppervlakkig, op het clichématige af. U komt in essentie niet verder dan dat u zich goed bij hem voelde, en dat hij u verzekerde dat hij er voor u was. Indien u inderdaad voor een periode van negen jaar gevoelens voor hem had, dan zou van u verwacht worden dat u dit omstandiger kan toelichten. U valt steeds in herhaling, maar slaagt er niet in om van uit uw eigen beleving te vertellen hoe het voor u was in die periode. U gevraagd hoe het zelf ervaart dat u aangetrokken was tot mannen verklaart dat u gevoelens had voor mannen op een bepaald moment, en dat u het niet kon controleren of verhelpen (CGVS, p. 16).

Over uw aantrekking tot mannen verklaart u dat u het niet kan uitleggen, het ook niet kon stoppen. U verklaart hierover dat u intern geconfronteerd was, dat u er tegen vocht en dat u ook dacht aan uw familie en uw religie. Vanuit uw religie verklaart u dat er maar één conclusie mogelijk is, en die is dat u iets fout doet, maar dat je op het einde van de dag er geen mensen mee pijn doet. Waarna u onmiddellijk verklaart dat u het normaal vindt, dat u interne vrede heeft, en dat dat het belangrijkste voor u is (CGVS, p. 16).

Dit is een simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een man die zich aangetrokken voelt tot een andere man, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele oriëntatie, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij (zie administratief dossier: COI

Focus Nigeria. Homoseksualiteit). Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van bi- of homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u zich aangetrokken voelt tot mannen – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van uw seksuele oriëntatie. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel of biseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, dient vastgesteld dat uit uw verklaringen af te leiden valt dat u zich bij de ontdekking, en het ontluikende besef van uw geaardheid, weinig vragen gesteld heeft. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen seksuele oriëntatie, maar duiden enkel op een gebrek aan doorleefde ervaringen.

Ook uw verklaringen over het incident waarbij u door J.' vriendin betrappt werd, op een moment dat jullie aan het kussen waren, weten niet te overtuigen. U verklaarde over dat moment dat u besliste om er voor te gaan en dat u hem kuste (CGVS, p. 13, 22). U trok onmiddellijk daarna weg, waarna hij u het volgende vroeg: Wat doe je? U verontschuldigde zich hierop en zei dat u er niets aan kon doen. Dan kusten jullie verder, het voelde voor u echt heel goed. U verklaart verder dat het ergens naar zou hebben kunnen leiden, als zijn vriendin niet binnenkwam en dat u zich daar slecht over voelde (CGVS, p. 22). U vervolgens gevraagd waarom u dacht dat het wederzijds was, en of J. signalen gaf herhaalt u opnieuw dat hij u vroeg waarom u stopte (CGVS, p. 22). Vervolgens kwam zijn vriendin M. thuis, toen zij jullie bezig zag was het eerste wat ze zei: Ik wist het (CGVS, p. 23). J. probeerde haar uit te leggen dat het niet was wat zij dacht dat het was, en u verklaarde dat u op datzelfde moment opluchting voelde omdat hetgeen wat u al lang probeerde tegen te houden uit u was (CGVS, p. 23). In de eerste plaats lijkt het niet het beste idee om uw beste vriend te kussen, op een moment dat zijn vriendin elk moment kon thuiskomen. U slaagt er ook niet in om toe te lichten hoe u wist dat uw gevoelens wederzijds waren: u deze vraag gesteld herhaalt u opnieuw dat J. u vroeg wat u deed. Verder is het feit dat u op het moment dat jullie betrappt werden, opluchting voelde, best frappant gezien de maatschappelijke context rond homoseksualiteit in Nigeria. U verklaart over wat er daarna gebeurde dat u zeker wist dat het rondverteld ging worden, en dat u het zelf onmiddellijk aan uw broer ging vertellen (CGVS, p. 23). U verklaart dat J.' vader er zeker van wou zijn dat u gearresteerd zou worden (CGVS, p. 24), en ook de politie naar het huis stuurde waar u en uw broer woonden (CGVS, p. 25). Nadat de politie de laatste keer langskwam, besloot u een week later om het land te verlaten in juni 2016 (CGVS, p. 10, p. 28.)

U gaf zelf tijdens uw onderhoud bij het CGVS aan dat er in Nigeria 14 jaar cel staat op homoseksuele handelingen (CGVS, p. 18), wat bevestigd wordt door de landeninformatie. Dit wetende zou van u verwacht worden dat u maatregelen probeerde te nemen om uw veiligheid te garanderen. Over de maanden na het incident met J. verklaart u dat mensen u verafschuwden, dat ze van u zeiden dat u verantwoordelijk was voor uw moeders dood en dat ze hun kinderen van u weg hielden (CGVS, p. 25). Indien u nadat uw zogenaamde seksuele oriëntatie bekend werd in uw gemeenschap in Nigeria, u er nog een aantal maanden bleef wonen zou van u verwacht worden dat u toch iets van een plan zou hebben, dat u zou anticiperen en ook dat u er meer doorleefde verklaringen over kan afleggen. U verklaart verder ook uitdrukkelijk dat u nooit dreigementen ontving, en dat u nooit fysieke agressie ervoer buiten J.' vader die tegen uw broer gezegd had dat hij u wou aanpakken, maar dat u er altijd voor zorgde dat dat hij u niet zag op momenten dat u hem zag (CGVS, p. 25). J.' vader zou klacht ingediend hebben bij de politie, en ze zouden u hebben willen binnen brengen om u te ondervragen (CGVS, p. 25). Het is opmerkelijk dat u pas besliste om Nigeria te verlaten, nadat de politie de laatste keer bij u thuis kwamen, maanden nadat het geweten werd wat er tussen u en J. gebeurd was.

Gezien de Nigeriaanse homofobe context, en ook de celstraf die u geriskeerd zou hebben voor uw handelen, is het niet aannemelijk dat u er nog voor zo een betrekkelijk lange periode bleef wonen zonder enerzijds een plan uit te werken om uw situatie te verbeteren, of hier toch ten minste ingrijpendere gevolgen vanuit uw gemeenschap ondervonden van zou hebben.

Verder zijn er ook bedenkingen te maken over wat u verklaard heeft over de relaties die u had sinds u Nigeria verliet. U verklaarde bij het CGVS dat u uw huidige vriendin N., waar u ongeveer twee jaar mee samen bent, op de hoogte heeft gebracht van uw geaardheid (CGVS, p. 17). Over haar verklaarde u dat zij het lastig vond dat ze u moet delen met iemand en dat u het haar probeerde duidelijk te maken (CGVS, p. 21). U gevraagd wat u daar mee bedoelt verklaart u dat u ook meer tijd moet spenderen met 'mannenvrienden' dan met haar, en dat zij wel met u wou uitgaan en andere dingen wou doen. Verder zegt u dat u niet weet hoe u dat met vrouwen moet doen, dat u liever tijd spendeert met mannelijke vrienden en dat zij zich daar onzeker over voelt. U daarna letterlijk gevraagd of dat iets met uw seksuele oriëntatie te maken heeft antwoordt u kortweg 'Ja' (CGVS, p. 21). U lijkt uw zogenaamde geaardheid erg te koppelen aan het feit dat u niet wist hoe uw relaties met vrouwen moest aangaan, en het feit dat u graag tijd met mannelijke vrienden spendeert. U

verklaart bij het CGVS dat u zich in de toekomst eerder met een mannelijke partner ziet samen zijn (CGVS, p. 25). U gevraagd om dat toe te lichten verklaart u dat het meer 'exciting' is met een man, dat u het gevoel zou hebben dat ze u niet verstaat, dat het met een man veiliger is, een safe space (CGVS, p. 25). U heeft echter nog nooit een relatie gehad met een man, of met een vrouw waarbij er sprake is van emotionele hechting (CGVS, p. 21). U gevraagd om dit uit te leggen spreekt u van een connectie die u niet zou hebben met vrouwen en wel met mannen. U gevraagd wat voor connectie het is, of het aantrekking, een seksuele connectie is, wat er onder verstaan mag worden, bevestigt u dat het dat is, dat er iets mist bij vrouwen en dat uw lichaam bij hen niets doet. In het gezelschap van mannen mist u het niet, omdat u zich niet begrensd of beperkt voelt (CGVS, p. 26). **Deze verklaringen zijn vaag en blijven aan de oppervlakte. Indien u al sinds 2006 wist dat u zich ook tot mannen aangetrokken voelt, zou van u verwacht worden dat u hier meer gedetailleerde verklaringen over zou kunnen afleggen en het concreter zou kunnen maken.**

Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u in België laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende. Uit uw dossier blijkt dat u in juni 2016 Nigeria verliet, en in Frankrijk op 12 september 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende. U kreeg een weigeringsbeslissing op 20 juli 2017. Hierna reisde u door naar België, waar u toekwam in augustus 2018 (Vragenlijst DVZ, vraag 42). Op twee september 2022 diende u in Brussel een verzoek in om internationale bescherming. Hier zit een periode van meer dan 4 jaar tussen. Van een persoon die nood heeft aan internationale bescherming, kan verwacht worden dat hij zo snel mogelijk een aanvraag indient voor deze bescherming. U tijdens uw onderhoud op het CGVS gevraagd waarom u zolang gewacht heeft verklaart u dat u moest uitzoeken hoe het systeem werkte, en dat u dan op een bepaald moment het wachten beu was en een verzoek indiende (CGVS, p. 11). Dit is geen afdoende verklaring waarom u 4 jaar wachtte om internationale bescherming te vragen. Door zo lang te wachten impliceert u dat uzelf de mate waarin u nood heeft aan internationale bescherming, betrekkelijk laag inschatte gedurende de vier jaren dat u in België verbleef en geen verzoek om internationale bescherming indiende.

Gegeven het geheel aan bovenstaande verklaringen, dient vastgesteld dat de door u geopperde seksuele oriëntatie, geenszins aannemelijk is, en niet geloofwaardig bevonden wordt. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vrees voor vervolging – die het rechtstreekse gevolg geweest zou zijn van uw biseksuele geaardheid.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. De verklaring die u voorlegde van D.A., de voorzitter van de vereniging "Association En Tous Genres", heeft geen bewijswaarde aangaande uw vermeende biseksualiteit. Het feit dat u zich mogelijks heeft ingezet voor een organisatie die zich inzet tegen discriminatie van onder andere holebi's, wilt niet automatisch zeggen dat u zelf ook tot deze groep behoort. Uw Nigeriaanse nationaliteit en het feit dat u een verzoek om internationale bescherming indiende in Frankrijk worden niet betwist, de echtheid van de kopie van uw paspoort die u voorlegde en de kopie van het document aangaande uw asielaanvraag in Frankrijk worden bijgevolg niet in vraag gesteld. Verder dient opgemerkt te worden dat de kopie van het paspoort van uw broer V. van bijzonder slechte kwaliteit is, en dat dit zijn verblijf in de het VK noch kan bevestigen noch kan ontkrachten. Dit is ook geenszins noodzakelijk, omdat het geen relevantie heeft aangaande uw verzoek om internationale bescherming in België. Hetzelfde geldt voor het betalingsafschrift van "Affinity Water".

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze

groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van **EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024** <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending:

"- van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen,

- van de artikelen 48/3, 48/5, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen,

- van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel, de motiveringsplicht,

- van artikel 48/4, 82 van de vreemdelingenwet,

- van artikel 4 van Richtlijn 2004/83."

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"[...]

2.2.1. Wat betreft het niet indienen van een verzoek om internationale bescherming gedurende een bepaalde periode van verblijf in België en diens uiteindelijk VIB

*

Het CGVS stelt dat het verzoek laattijdig is en dat er door verzoekende partij geen afdoende verklaring zou gegeven zijn voor het niet zo snel mogelijk indienen van het VIB.

Het CGVS is van oordeel dat hierdoor de geloofwaardigheid van verzoekende partij zou worden ondermijnd.

Het CGVS neemt het verzoekende partij kwalijk dat deze slechts na een bepaalde periode van verblijf in België een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Verzoekende partij ontkent niet dat deze reeds een periode aanwezig was vooraleer deze een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

De verblijfsduur tijdens dewelke hij in België heeft verbleven vooraleer verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, betekent evenwel niet automatisch dat er geen vrees zou zijn of dat zijn vrees niet reëel zou zijn.

Dit is niettemin hetgeen het CGVS ten onrechte afleidt uit de verblijfsduur van verzoekende partij reeds in België.

Bovendien was verzoekende partij niet meteen op de hoogte van hetgeen hij nu allemaal kon of moest doen.

Hij kende immers het systeem in België niet.

Tevens was verzoekende partij ook al veiliger dan in zijn land van herkomst gezien hij in België ver verwijderd is van de problemen waarvoor hij is gevlucht.

In elk geval had niemand verzoekende partij voldoende ingelicht over het systeem zodat hij niet eerder een verzoek om internationale bescherming had ingediend.

Verzoekende partij treft aldus geen schuld wegens het niet eerder een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend.

Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de geloofwaardigheid van verzoekende partij zou zijn ondermijnd.

De motivatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.

2.2.2. Wat betreft de seksuele geaardheid van verzoekende partij

*

Verzoekende partij is biseksueel.

Het CGVS stelt de seksuele geaardheid van verzoekende partij onterecht in vraag. Het CGVS meent dat de verklaringen niet doorleefd, vaag en oppervlakkig zouden zijn.

Het CGVS heeft een bepaald type van antwoord in gedachten op de vragen die betrekking hebben op de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid en op de vragen die betrekking hebben op de ervaringen die verzoekende partij in dit kader zou hebben beleefd.

*

Het gaat evenwel niet op om bij dit soort vragen een bepaald type van antwoorden voor ogen te houden.

Ieder persoon reageert immers anders op een bepaalde situatie.

Ieder persoon kan andere gedachten hebben wanneer deze wordt geconfronteerd met bepaalde gevoelens of emoties, wanneer deze verband hebben met de seksuele geaardheid die niet wordt aanvaard in het eigen land.

*

Ook moet er rekening worden gehouden met de mondigheid van een bepaalde persoon om deze gevoelens en emoties ook onder woorden te kunnen brengen tijdens een persoonlijk onderhoud, wat het CGVS niet doet.

Dit blijkt ook uit de bestreden beslissing, het CGVS heeft hieraan geen aandacht besteed.

Het CGVS gaat uit van een premisse, van een bepaald antwoord dat de verzoekende partij moet kunnen geven, en indien de verzoekende partij dit niet doet of dit niet zo kan verwoorden, dan worden de verklaringen als ongeloofwaardig bestempeld, wat een stap te ver is.

Verzoekende partij was van oordeel dat hij met zijn antwoorden voldoende duidelijk was.

Ze heeft geen vragen onbeantwoord gelaten.

Het is subjectief en onredelijk van het CGVS om te stellen dat de antwoorden van verzoekende partij uitermate vaag zijn en dus niet passen in het antwoord dat het CGVS verwacht en aldus ongeloofwaardig zouden zijn.

De redenering is te subjectief en gaat niet op.

*

Het CGVS verwijst naar tegenstrijdigheden in de verklaringen afgelegd op DVZ en deze afgelegd op het CGVS, doch deze kunnen niet weerhouden worden.

Verzoekende partij wordt geconfronteerd met de tegenstrijdigheid maar stelt dat hij een F. kent maar dat de achternaam hem niet zegt.

Hij weet ook niet waarom dit zo werd genoteerd op door DVZ.

De argumentatie kan dan ook niet worden weerhouden.

Een beslissing om te vertrekken wordt niet zomaar snel genomen noch geregeld.

Verzoekende partij heeft getracht nog zijn leven op een of andere manier voort te zetten in Nigeria ondanks de tegenslagen en ondanks hetgeen hij te verduren kreeg.

Het is wanneer de situatie voor hem ook echt uitzichtloos werd en dat de vrees voor vervolging nog reëler werd, dat hij diende te vertrekken.

De politie was ondertussen een 2% maal langsgelopen op zoek naar verzoekende partij.

In Nigeria staat 14 jaar cel op homoseksuele handelingen wat tevens bevestigd wordt door landeninformatie en wat ook niet betwist wordt door het CGVS.

*

De argumentatie van het CGVS kan dan ook niet worden weerhouden.

2.2.3. Subsidiaire bescherming- veiligheidssituatie

Verzoekende partij is van oordeel dat de veiligheidssituatie niet stabiel is en dat er in casu de subsidiaire bescherming toegekend moet worden.

Het CGVS geeft zelf toe dat er in alle deelstaten geweld is, doch slechts in een bepaalde deelstaat iets meer dan in een andere.

Het is dan juist des te belangrijker dat de situatie op de voet wordt gevolgd en dat het CGVS zich baseert op alle recente informatie, quod non.

Verzoekende partij verwijst naar volgende passages teneinde de onveiligheidssituatie aan te tonen in Nigeria. De situatie was en is nog steeds bijzonder onstabiel.

Deze informatie is algemeen gekend bij het CGVS en moest aldus ok betrokken worden in de beslissing.

Verzoekende partij is van oordeel dat de veiligheidssituatie niet stabiel is en dat er in casu de subsidiaire bescherming toegekend moet worden.

Informatie wijst op een situatie die niet stabiel is, een situatie met geweld en slachtoffers en deze situatie geeft aanleiding tot het toekennen van een beschermingsstatuut voor verzoekende partij.

Verzoekende partij verwijst onder andere naar volgende artikelen:

Alle reizen naar IMO worden zelfs afgeraden door de Belgische instanties [...]

De onveilige situatie wordt hierin bevestigd.

Maar ook de vrees die verzoekende partij wordt hierin bevestigd.

Dit artikel is het laatst bijgewerkt op 21.11.2024 en is nog steeds geldig op 03.04.2025 wordt in de link vermeld en is aldus zeer recent.

Artikel van 30.06.2024 met als titel "Minstens 18 doden en 30 gewonden door zelfmoordaanslagen in noordoosten van Nigeria" waarin onder andere wordt vermeld: [...]

Artikel van 31.03.2025 - Protests erupt in Nigeria following tragic killings in Edo State [...]

Verzoekende partij verwijst ook naar het recent rapport van Human Rights Watch World Report 2024: Nigeria [...]

Het rapport toont de onveiligheid en het onstabiel karakter van Nigeria aan.

De aanhoudende conflicten in Nigeria blijven een bedreiging vormen voor de veiligheid van de burgerbevolking. In het noordoosten, waar Boko Haram en zijn afsplitsing ISWAP actief zijn, heeft een heropleving van aanvallen plaatsgevonden. In maart 2024 werden meer dan 30 boeren en vissers vermoord door ISWAP, die zelfs een verbod hebben opgelegd op landbouwactiviteiten in sommige gebieden als vergelding voor vermeende samenwerking met het leger. Deze aanvallen hebben niet alleen geleid tot duizenden interne ontheemden, maar zorgen ook voor een permanente onveiligheid in de regio

Daarnaast blijft de veiligheidssituatie in het zuidoosten verslechteren door separatistische groeperingen zoals IPOB (Indigenous People of Biafra). Hoewel IPOB zijn "zit-thuis-bevel" officieel heeft opgeschort, gaan gewapende groepen door met het afdwingen ervan door geweld, moorden en verwoestingen. Dit maakt het dagelijkse leven voor burgers onhoudbaar.

Verder speelt de structurele onderdrukking door de Nigeriaanse veiligheidsdiensten een grote rol in het vergroten van de onveiligheid. Er zijn herhaaldelijk rapporten van buitensporig geweld door het leger en de politie, waarbij bijvoorbeeld een militaire luchtaanval in januari 2024 per ongeluk 39 burgers doodde in Nasarawa. Deze voortdurende misbruiken ondermijnen de veiligheid en mensenrechten van de bevolking.

Ook de sociaaleconomische omstandigheden in Nigeria verergeren de crisis. De afschaffing van brandstofsubsidies in mei 2024 heeft geleid tot een aanzienlijke stijging van de kosten van levensonderhoud, wat velen in nog diepere armoede heeft gestort. Dit maakt het voor veel Nigerianen moeilijk om in hun basisbehoeften te voorzien en verhoogt de maatschappelijke onrust.

Het middel is dan ook gegrond.

Minstens had deze situatie grondiger moeten worden onderzocht door het CGVS, quod non."

Beoordeling

- 1.
- 2.
3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale

bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Inzake het tijdstip van het indienen van het verzoek om internationale bescherming stelt de bestreden beslissing:

"Ten slotte dient opgemerkt te worden dat u in België laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende. Uit uw dossier blijkt dat u in juni 2016 Nigeria verliet, en in Frankrijk op 12 september 2016 een verzoek om internationale bescherming indiende. U kreeg een weigeringsbeslissing op 20 juli 2017. Hierna reisde u door naar België, waar u toekwam in augustus 2018 (Vragenlijst DVZ, vraag 42). Op twee september 2022 diende u in Brussel een verzoek in om internationale bescherming. Hier zit een periode van meer dan 4 jaar tussen. Van een persoon die nood heeft aan internationale bescherming, kan verwacht worden dat hij zo snel mogelijk een aanvraag indient voor deze bescherming. U tijdens uw onderhoud op het CGVS gevraagd waarom u zolang gewacht heeft verklaart u dat u moest uitzoeken hoe het systeem werkte, en dat u dan op een bepaald moment het wachten beu was en een verzoek indiende (CGVS, p. 11). Dit is geen afdoende verklaring waarom u 4 jaar wachtte om internationale bescherming te vragen. Door zo lang te wachten impliceert u dat uzelf de mate waarin u nood heeft aan internationale bescherming, betrekkelijk laag inschatte gedurende de vier jaren dat u in België verbleef en geen verzoek om internationale bescherming indiende."

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Verzoeker kwam aan in Europa in Italië op 1 juli 2016, maar reisde vervolgens door naar Frankrijk waar hij op 12 september 2016, bijna anderhalve maand na zijn aankomst in Europa, een verzoek om internationale bescherming indiende. Verzoeker kreeg een weigeringsbeslissing in Frankrijk op 20 juli 2017, kwam aan in België op 1 augustus 2018. Hij wachtte vervolgens meer dan vier jaar alvorens een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België. Dergelijk (nalatig) handelen getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde. Dit vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Gelet op verzoekers jarenlang verblijf in Europa en deelname aan de asielprocedure in Frankrijk kan zijn verweer, met name dat hij het systeem in België niet kende, onmogelijk worden aangenomen ter verschoning van zijn manifest laattijdig verzoek. Van verzoeker kon bovendien redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich na het ontvangen van zijn weigeringsbeslissing in Frankrijk en zijn aankomst in België in 2018 zou informeren betreffende de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België. Dat

verzoeker pas vier jaar later een verzoek om internationale bescherming indiende in België, ondermijnt de ernst en oprechtheid van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

Waar verzoeker nog meent dat de duur van zijn verblijf in België alvorens de indiening van een verzoek om internationale bescherming niet automatisch betekent dat er geen vrees zou zijn of dat zijn vrees niet reëel zou zijn, gaat hij eraan voorbij dat geenszins kan gesteld worden dat verzoekers verzoek om internationale bescherming louter omwille van de laattijdigheid van zijn verzoek werd afgewezen. Te dezen blijkt dat het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven verweerder heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming. De bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen.

5. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij biseksueel is.

Een verzoeker om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van zijn seksuele gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTQ+ verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt.

Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoeker ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met zijn verklaringen zijn gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de Nigeriaanse samenleving.

Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoeker zijn seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoeker, die afkomstig is uit een land waar men LGBTQ+ niet accepteert en waar dit mogelijk strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven.

Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers beweerde biseksuele geaardheid en zijn hiermee gepaard gaande vrees, gezien

- (i) verzoeker zeer uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd bij de DVZ en het CGVS aangaande zijn homoseksuele relatie in Nigeria, de betrapting en verzoekers daaropvolgend vertrek uit Nigeria,
- (ii) verzoeker vage, ondoorleefde en oppervlakkige verklaringen heeft afgelegd over de bewustwording van zijn seksuele geaardheid,
- (iii) verzoekers verklaringen over de betrapting tijdens het kussen met J. niet kunnen overtuigen,
- (iv) het in het licht van de Nigeriaanse homofobe context en de celstraf van 14 jaar die verzoeker riskeerde niet aannemelijk is dat verzoeker na de betrapting nog een betrekkelijk lange periode in Nigeria bleef, zonder enig plan om zijn situatie te verbeteren en zonder ingrijpendere gevolgen vanuit zijn gemeenschap ondervonden te hebben,
- (v) verzoeker, die al sinds 2006 weet dat hij zich tot mannen aangetrokken voelt, slechts vage en oppervlakkige verklaringen weet af te leggen over zijn aantrekking tot mannen.

Deze motieven, zoals hierboven kernachtig samengevat, zijn omstandig uitgewerkt in de bestreden beslissing, draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de terechte en pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden biseksuele geaardheid en de hiermee gepaard gaande problemen in Nigeria. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker komt immers in het verzoekschrift in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn biseksuele geaardheid, het op algemene wijze bekritisieren van de beoordeling door verweerder van zijn verklaringen inzake zijn biseksuele geaardheid, het louter stellen dat de tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen bij de DVZ en het CGVS niet kunnen worden weerhouden en dat hij “ook niet [weet] waarom dit zo werd genoteerd op door DVZ”, het herhalen dat hij zijn leven heeft trachten voort te zetten, maar uiteindelijk vertrok nadat de

politie een tweede maal was langskomen, het bevestigen dat in Nigeria 14 jaar cel staat op homoseksuele handelingen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Te dezen dient ook opgemerkt te worden dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die verweerder terecht hebben doen besluiten verzoeker internationale bescherming te weigeren.

Gelet op het gebrek aan dienstig verweer ten aanzien van het geheel van de motivering wordt deze motivering door de Raad bijgetreden.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken wegens zijn vermeende biseksuele geaardheid.

6. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Zo verzoeker in het verzoekschrift wijst op de sociaaleconomische situatie in Nigeria blijft hij summier en algemeen. Verzoeker toont geenszins aan dat hij bij terugkeer naar Nigeria zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften, laat staan dat dit het gevolg zou zijn van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Edo geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift middels URL naar enkele rapporten en artikelen aangaande - onder meer - terroristische aanslagen en geweldsincidenten in Nigeria. Deze aanvallen betreffen echter geïsoleerde, doelgerichte incidenten. Daarnaast is het geciteerde reisadvies bestemd voor reislustige Belgen en vormt dit geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend vijftieng door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS